1352/53

Kirejczyk Kazimierz

"Organizacja szkolnictwa specjalnego".

I. Upośledzeni w przeszłości.

1. Rodzaje upośledzeń dziecięcych.
2. Ilość dzieci upośledzonych.
3. Stosunek do upośledzonych w przeszłości.
4. Upośledzeni zbędnym balastem w ustroju kapitalistycznym, w ustroju pogoni za zyskiem.

II. Upośledzeni w ustrojach socjalizmu.

1. Planowy ustrój socjalizmu włącza do pracy wszystkich, więc i upośledzonych - są potrzebni.
2. Przygotowanie do użytecznej pracy w społeczeństwie - rewolidacja - celem poczynań z uwagi na:
   a) planową i oszczędną gospodarkę
   b) interes ekonomiczny społeczeństwa
   c) zasadę sprawiedliwości społecznej
   d) humanizm socjalistyczny i szczęście samych upośledzonych
   e) wartości naukowe pracy z upośledzonymi
   f) interes młodzieży normalnej
3. Jesteśmy u szczytu nasilenia upośledzeń z uwagi na:
   a) nawarstwiające się w swych konsekwencjach wieloletnie działanie nędzy i ciemnoty w ustrojach kapitalistycznych,
   b) niszczące i szkodliwe działanie wojny.
4. Profilaktyka, jej znaczenie w walce z upośledzeniem, zasady i sposób postępowania.
5. Przepisy prawne.
   a) pogląd na ustawodawstwo w okresie kapitalizmu
   b) prawodawstwo w ustrojach socjalistycznych
   c) byłe ustawy pruskie z 1900 i 1911 roku
   d) ustawa z 1919 roku
   e) przesłanki ustrojowe gwarantujące rozwój szkolnictwa specjalnego
   f) nasze zarządzenia dotychczasowe.

III. Szkolnictwo specjalne w okresie międzywojennym i okresie drugiej wojny światowej.

1. Państwowy Instytut Pedagogiki Specjalnej i jego przodująca rola w walce o nowe, społeczne ujęcie problemu szkolnictwa specjalnego w ówczesnej rzeczywistości.
2. Rozwój szkolnictwa w tamtym okresie.
3. Wypracowanie metod pracy.
4. Szkolnictwo w okresie II wojny światowej w poszczególnych dzielnicach kraju.

IV. Obecny rozwój i stan szkolnictwa specjalnego.

1. Trudne warunki w pierwszym okresie powojennym i samorzutne poczynania nauczycieli w terenie.
2. Utworzenie referatu Szkolnictwa Specjalnego w Dep. II Ministerstwa Oświaty przez wiz. Rylla Henryka.
3. Uruchomienie P.I.P.S. przez dr M.Grzegorzewską a następnie przekształcenie go na P.W.P.S. Rola i zadania studium.
4. Sprowadzenie stanowisk nadzoru szkolnictwa specjalnego w administracji szkolnej.
5. Usamodzielnie się budżetowe i etatowe szkol.specjl.
6. Referat Opieki Specjalnej w Dep.VII Miniat.Oświaty (rozwój opieki nad dzieckiem w Polsce Ludowej. Koncepcja domów dziecka i jej konsekwencje. Zakłady specjalne.
   Przejęcie przez państwo zakładów samorządowych. Przekazanie zakładów państwowych Dep.II Miniat.Ośw.)
7. Organizacja Wydziału Szkolnictwa Specjalnego w Dep.II Min.Ośw.
8. Ustawa o powołaniu organów jednolitej władzy terenowej i jej konsekwencje w szkol.specjalnym -Samodziel. Referaty Szkolnictwa Specjalnego w Wydz.Oświaty Prez.WRN.
9. Nowe działy szkolnictwa specjalnego.
10. Specjalizacja w obrębie poszczególnych działów.(Typy szkolnictwa)
11. Rodzaje szkół w poszczególnych działach szkolnictwa.
12. Formy pracy a) nauczanie - nowe programy, b) przysposobienie zawodowe, c) świetlice, zajęcia pozalekcyjne i pozaszkolne - półinternaty.

13. Selekcja dzieci do szkół i zakładów specjalnych.
14. Rozwój szkolnictwa specjalnego w PRL. (Działami - wzrost szkół, dzieci i nauczycieli. Analiza wzrostu, wnioski).
15. Narastanie problemu organizacji zakładów. Organizacja zakładu, statut, regulamin, wytyczne wychowawcze. Przyjmowanie dzieci do zakładów - wytyczne na obecnym etapie.
16. Nauczyciel wychowawca i jego zadania.
17. Organizacja szkoły, kierowanie szkołą i rola kierownika.
18. Organizacja pozostałych placówek w zakładzie.
19. Rada Pedagogiczna, ZOZ, POP.
20. Organizacje dziecięce, młodzieżowe i samorząd.
21. Komitety Rodzicielskie i Opiekuńczy.
22. Plan i kontrola pracy w zakładzie. Atmosfera pracy.
23. Budżet.
24. Kontrole, lustracje i wizytacje administr. szkolnej.
25. Walka o wyniki nauczania - o poziom pracy.

V. Zadania na przyszłość i trudności w zakresie ich realizacji:

1. Powszechność nauczania (zwiększenie nasilenie upośledzenia, stopień realizacji powszechności, trudności: - kadry, lokale, koszt; wytyczne w tym zakresie: szk. samodzielne rozbudowa i wykorzystanie miejsc, zakłady - pełne wykorzystanie miejsc, zwiększanie limitu przez tworzenie internatów przy szkołach i nowych zakładów.
2. Walka o jak najwyższą rewalidację upośledzonych. (Znajomość dziecka, selekcja, indywidualizacja, najważniejsze zasady i metody pracy, formy pracy, pomoce, kadry ciągłe ich przygotowanie się do pracy i ciągłe doskonalenie się. Kształcenie i dokształcanie. Właściwe warunki pracy lokal i urządzenie.
3. Oszczędna gospodarka. Dobre opracowywanie i celowe wydawanie budżetu. Rozbudowa budżetu środków specjalnych. Oszczędna gospodarka materiałowa.
4. Popularyzacja szkolnictwa specjalnego. (Konieczność rozbudowy i wyniki pracy w szczególności. Zatrudnienie i zarobki absolwentów. Opinie o ich pracy.
5. Profilaktyka. (Prace badawcze, uświadamianie, popularyzowanie zagadnienia przy użyciu wszystkich środków).

A